

Tauber: 3. Fortsættelse af, hvad den ærede Ordfører i dette Øjeblik udtalte angående Stenleverancerne til Helsingør og Slagelse, skal jeg tillade mig at rette et Spørgsmaal til den ærede Minister, som foranledigedes ved den ærede Ministers Udtalelser i Gaar. Den ærede Minister sagde, at de 214,000 Sten, som vare blevne tilovers ved Helsingør, vare komne til Afdrag i Betalingen. Jeg er ikke fuldkommen sikker paa, paa hvilken Maade dette er sket. Er det sket saaledes, at man forud har beregnet, at der vilde blive et Antal Sten tilovers, saa at Betalingen i det hele for Arbejdet er af den Grund blevet noget lavere, end den ellers vilde være bleven, eller er det sket saaledes, at man, efter at man har set, at de 214,000 Sten vare blevne tilovers, har beregnet disse til en bestemt Værdi og trukket dem fra? Det er ikke ganske klart efter Ministerens Udtalelser, om det første eller det sidste er Tilfældet. Er det første Tilfældet, er det jo fuldstændig rigtigt, hvad den ærede Ordfører har sagt. Skulde det sidste være Tilfældet, vilde det være meget ønskeligt, om Ministeren bestemt kunde sige det, thi hvis han ikke bestemt kan sige, at de 214,000 Sten, efter at det har vist sig, at de ere blevne tilovers, ere blevne beregnede til en Værdi og trukne fra i den Betaling, som Entreprenøren ellers skulde have haft, gælder det ikke en Smule mere, hvad han sagde i Gaar, og som han slog fast med saa overordentlig stort Eftertryk; saa drejer det sig kun om de 200,000 eller 500,000. Det viser sig nu, at det er noget over 200,000, men hvad disse angaar, gælder i fuldeste Maal den Anke, som den ærede Ordfører i sit Indledningsforedrag rejste, dersom det forholder sig, som jeg nys sagde. Det er altsaa denne Oplysning, det vilde være ønskeligt at faa af den ærede Minister, paa hvilken Maade disse 214,000 ere komne til Afdrag i Betalingen. — Hvad angaar det Havneanlæg ved Anholt, som er blevet anbefalet af et Par ærede Medlemmer, kan jeg ogsaa i det væsentlige henholde mig til, hvad den ærede Ordfører sagde om, at dersom der skulde anlægges en Havn der, saa burde den maasse anlægges paa et andet Sted og paa en anden Maade, end her er foreslaaet. Men jeg staar noget forskelligt fra den ærede Ordfører deri, at jeg ikke betragter det som afgjort, at der overhovedet bør anlægges en Havn paa Anholt. Det er noget, som er fremsat nu i Aar, og som man saa fra forskellige Sider har grebet med overordentlig Iver, som om det er det eneste rette, at der overhovedet bør anlægges en Havn der. Det er for det første tvivlsomt, hvorvidt de overordentlig

betydelige Omkostninger, som dette Havneanlæg vil medføre, og som efter de Erfaringer, vi have, ikke lidet ville overstige, hvad de anslaaes til i Anmærkningerne, indirekte ville kunne opvejes ved de Fordele, som Havnen vilde bringe. Og det er ogsaa noget tvivlsomt, hvorvidt denne Havn ikke nok saa meget vil blive til Gavn for det Ivenske som for det danske Fiskeri. Der er her flere Spørgsmaal, som bør overvejes foruden dem, som den ærede Ordfører har nævnt, og som i det mindste for mig stiller det som tvivlsomt, om der overhovedet bør anlægges en Havn der. — Den ærede Minister ytrede lejlighedsvis i Gaar, at der foruden de Bevillinger, som paa §§ 26 og 27 nu ere begærede til Tilvejebringelse af en Natforbindelse mellem Gjedder og Warnemünde, stod endnu en Bevilling tilbage, nemlig en Udbidelse af Rentegarantien for den lolland-falsterste Sørbane. Dette maa i forøget Grad henlede Opmærksomheden paa den Bemærkning, som findes i Betænkningen under Nr. 226, hvor det er fremhævet, at Driftsomkostningerne ved de 2 Baner, som drives af det samme Firma, tør jeg maasse sige, nemlig den lolland-falsterste og den øst-sjællandske Bane, ere usforholdsmæssig høje. Disse to Baner have jo nu opspist deres Reserverfond, og Staten maa jo udrede hele Rentegarantien til det paagældende Selskab. Naar det nu viser sig, at disse to Baners Driftsomkostninger ere betydelig højere end tilsvarende Baners i det øvrige Land, maa der være dobbelt Anledning til at være betænkelig ved Udbidelsen af Rentegarantien for den ene af disse Baner. Det ses, at paa den lolland-falsterste Bane udgøre Driftsomkostningerne pr. Logkilometer 1 Kr. 51 Øre; paa den Bane, som nærmest kan sammenlignes med den, den syd-sjællandske Bane drives saaledes, at den giver et passende Overskud for Interessenterne; den lolland-falsterste Bane drives saaledes, at Staten maa betale hele Renten af Anlægskapitalen, medens den selv omtrent opspiser alle sine Indtægter. Bægge disse Baner gaa igennem Egne, som i det væsentlige ere rigtig godt befolkede. De maa antages at have de samme naturlige Betingelser for at kunne forrente sig, idet der endog maasse tilføjes den lolland-falsterste Bane en noget forøget Udgift ved den gennemgaaende Trafik, navnlig Stykket fra Gedser til Nykøbing; her man imidlertid bort fra dette Stykke, er Forholdet i det væsentlige det samme. Dette Stykke kan ikke medføre den Birkning, at Staten ved den ene af disse Baner maa tilskyde hele